

אנחנו עוברים וחולפים על פני האנשים אומרים שלום, חיוך קטן - ולא יודעים מה מסתתר מעבר לפנים - בעבר הבלתי נודע.

חייקה ניב גדלה בבית יתומים. הידעתם? חייקה החליטה שהיא לא תוותר - גם היא רוצה לטעום ולדעת את טעם הדבש, רוצה מן המתוק המתוק הזה, רוצה משפחה, ילדים, נכדים, כלות וחתנים.

וכמו נדרה נדר פרצה מן היתמות האיומה, מן הבדידות האין-סופית והקימה משפחה עם חנוך ניב ז"ל - איציק ואורי נחומי'ק ויפהל'ה הם התשובה המתוקה שלה למרירות ועצב ילדותה. תשובה יפה ומוחצת כאילו התריסה בפני העולם כולו: "ניצחתי. רציתי לטעום את הדבש מן השמפחה והשמחות והאהבה - והצלחתי."

ואחרי שכולם התחתנו וילדו ילדים וחייקה ראתה את עקבות הדבש בחייה מתחדשים בדור החדש - נחלשה, נעתקה, חבקה גופה בידיה, ויתרה, נאנחה.

כי מרים היו ימיה האחרונים כמו ילדותה, כמו ימיה הראשונים ובאין רצון וכח ויכולת לחזור לאותה מרירות, לאותו מצב של בדידות וחוסר אונים - בקשה ללכת, לנוח בעולמו של הקדוש ברוך הוא בגן עדן שכולו טעם הדבש -

היי שלום חייקה וכל בני משפחתך ומוקירי זכרך ימצאו נחמה במשפחה שהקמת עם חנוך ז"ל וילכו בעקבות הדבש - המתוק המתוק הזה.

יהי זכרך ברוך.